

Koorvenster

Jaargang 19. No. 4. Oktober 2014.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor Verschiijnt 4x per jaar

Bestuur:		
Voorzitter:	Maria Ketelaar	0315-328498
Secretaris:	Christine van de Meerendonk	0314-652077
	E-mail: cmvdm@lijbrandt.nl	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Frans van Hal	0315-684959
	Truus Frazer	0315-630989
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
PR	Christine van de Meerendonk	0314-652077
Repetitieavond:	's Maandags van 20.00-22.00 uur.	
Repetitielokaal:	Zaal "De Nijje Hemel"	
	F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft	0315-685898
Afmeldadres:	Maria Ketelaar	0315-328498
<i>Afmelden:</i>	<i>'s Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur</i>	
Muziekadviescommissie:		
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
	Josee Gruwel	0314-333439
	Frans van Hal	0315-684959
	Frieda Heijmen	0314-682673
	Hermien Koster	0315-683183
Bibliothecaris:	Leny van de Kamp	0315-686612
Kledingcommissie:	Truus Frazer	0315-630989
	Thea Mecking	0315-681067
	Wies te Pas	0315-683124
Redactie Koorvenster	Stef Hermsen	0315-686250
	Leny van de Kamp	0315-686612
	Anton Visser	0315-686680
	Els Heister	0315-684022
Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	
Contributie:	€ 8,50 per maand.	
Banknummer:	NL02RABO0363801235	
Website:	www.ulftsgemengdkoor.nl	
E-mail:	info@ulftsgemengdkoor.nl	

Concert- en activiteitenagenda

2014

- Vr. 24 oktober   Mis in de St. Walburgiskerk in
Netterden b.g.v. het 50-jarig huwelijk
van Els en Joop Geurts
Aanvang 14.00 uur
- Zo. 26 oktober   Miniconcert in de St. Antoniuskerk
b.g.v. het 100-jarig bestaan van de
parochie
Aanvang 14.00 uur
- Za. 1 november   Extra repetitie
10.00 - 15.00 uur
- Za. 29 november   Mis in de St. Martinuskerk Silvolde
b.g.v. het 50-jarig huwelijk van
Riet en Gerard Kamphuis
Aanvang 11.00 uur
- Zo. 21 december   Kerstconcert St. Antoniuskerk
Organisatie: UGK
Aanvang 16.30 uur

2015

- Ma. 5 januari   Nieuwjaarsfeest
Organisatie sopranen
- Zo. 19 april   UGK in de Hemel 4
- Za. 25 april   Deelname aan korenfestival KCZB
in 's Hertogenbosch

Van de redactie

Op 26 oktober zal het Ulfts Gemengd Koor meewerken aan de viering van het 100-jarig bestaan van de St. Antoniusparochie. Mijns inziens een feest met een rouwrandje. Het is dubbel te bedenken dat na dit jubileumfeest enige tijd later de kerk gesloten wordt. Natuurlijk zegt men: ja, maar de geloofsgemeenschap als zodanig blijft natuurlijk wel bestaan!

De parochianen worden vriendelijk verzocht de diensten bij te wonen in een andere, nog niet gesloten kerk. Maar toch! Wel is het hart van de parochie weggesneden.

In december verzorgt het Ulfts Gemengd Koor weer het traditionele kerstconcert in de St. Antoniuskerk. Voor de laatste keer? De tijd zal het leren.

Het Ulfts Gemengd Koor houdt in elk geval goede herinneringen aan de kerk al was het alleen maar vanwege de prachtige akoestiek.

Hopelijk blijft het kerkgebouw ook in de toekomst beschikbaar voor allerlei cultuurgebonden activiteiten.

Alois Mecking

Het Ulfts Gemengd Koor heeft een eigen website.

Deze site is bereikbaar onder:

www.ulftsgemengdkoor.nl

Op de site wordt informatie gegeven over het koor in het algemeen, het "Koorvenster" ons clubblad, commissies, de concertagenda en activiteiten en er staan allerlei foto's op.

Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 15 december 2014.

Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer dienen uiterlijk ma. 1 december 2014 te worden ingeleverd.

Van de voorzitter

Op het moment van dit schrijven is de temperatuur buiten 25 gr. Zomers dus nog. Na de koude en natte augustusmaand is dit nog heerlijk genieten.

Op 7 augustus zijn René en ik de trotse opa en oma geworden van kleindochter Lise. Ze doet het prima en groeit goed. Samen met de ouders

Chris en Manon genieten we enorm van haar.

Maandagavond 29 september hebben we de bewoners en andere aanwezigen in Zorgcentrum Debbeshoek een gezellige avond bezorgd met onze zang. Ze hebben zichtbaar genoten.

Ook wij vinden het altijd heel prettig om hier te mogen zingen. Een miniconcertje geven in zorgcentra is altijd leuk om te doen. Nu maken we ons op voor het kerstconcert dat we geven op zondag 21 december in de Antoniuskerk. Daarvoor hebben we alle repetities hard nodig; een extra repetitie staat gepland op zaterdag 1 november van 10.00 – 15.00 uur.

Ik ben zeer blij met de medewerking van de Sopraan Irma ten Brinke en de gitariste Jacqueline Snel. Henk Bennink zal ons aan de piano en aan het orgel begeleiden. Samen maken we er een heel mooi concert van. Dit concert kan ik dan ook van harte bij iedereen aanbevelen.

In de concertagenda elders in dit boekje vindt u meer informatie over dit concert en over de verdere activiteiten.

Ik wens dan ook alle koorleden, dirigent en pianist heel veel succes met de voorbereidingen.

Maria Ketelaar,

voorzitter

SMALLTALK

Soms gebeuren dingen toch anders dan je gedacht had. Ik had niet bepaald een goed gevoel overgehouden aan ons “promotieoptreden” bij de DRU. Natuurlijk was het een prima idee van Chris om op deze manier ons koor te promoten en te proberen om er nieuwe leden bij te krijgen, maar op de manier waarop het gegaan is, werd in mijn ogen het tegendeel bereikt. Onderweg naar huis had ik echt het idee dat dit verloren tijd en energie was geweest. Op de eerste plaats vond ik het erg dat er maar zo weinig leden waren. Als voorbeeld de sopranen: er stonden twee rijen, terwijl we vier rijen hebben. Toen we de hal binnenliepen kreeg ik te horen dat er in diverse kranten had gestaan dat de beurs om 17.00 uur zou sluiten. Ik vroeg me af waarom wij dan om 18.15 uur nog moeten zingen. Gelukkig zat er nog wel publiek op de tribunes. Als klap op de vuurpijl was er nog het gedoe met de lessenaar die er niet was en uiteindelijk weer wel. Maar wat ik het ergste vond was, dat het publiek absoluut geen goede indruk kreeg van waartoe ons koor in staat is. Dus dacht ik bij mezelf: “Dit kan niets opleveren”. Tot mijn grote verbazing waren er vorige week maandag twee dames aanwezig, die aangaven te willen kijken of ze bij ons koor willen gaan zingen. En zo gebeuren dingen toch anders dan je gedacht had. Overigens hoop ik natuurlijk wel dat die dames “blijvertjes” worden.

Een tijdje terug kreeg ik van Chris een overzicht van welke optredens we dit jaar nog hebben. En toen zag ik dat we het best wel druk hebben met diverse uitvoeringen. We hebben dit jaar natuurlijk al een muzikaal hoogtepunt gehad met ons jubileumconcert. Daarom is het een grote uitdaging om van ons komende kerstconcert ook weer een hoogtepunt te maken. Op tien mei zat de kerk goed vol en de mensen hebben dus een bepaald beeld van ons koor gekregen. We zullen moeten bewijzen dat dit beeld het juiste beeld is. Ik ben ervan overtuigd dat het ons zal lukken om een mooi concert neer te zetten samen met de beide solisten. We hebben zeker een aantrekkelijk en afwisselend

programma en ik heb er veel zin in om deze prachtige werken samen met jullie uit te gaan voeren. Maar daarvoor zullen we heel hard moeten werken. Ik ben blij dat we een extra zaterdag kunnen repeteren. De winst van zo'n dag is dat je overdag repeteert en langer bij elkaar bent om zaken mooi af te werken en daar waar het nodig is, extra aandacht aan bepaalde passages te besteden. Ik hoop dan ook dat iedereen aanwezig kan zijn.

Van oktober vorig jaar tot eind mei heeft een zangpedagoge twaalf keer gewerkt met mijn koor in Wageningen. Haar aanpak was – zeker voor het koor – verrassend en vernieuwend. De koorleden moesten er in het begin erg aan wennen. Maar één ding staat als een paal boven water: Deze aanpak heeft er zeker toe geleid dat de zangkwaliteit van het koor in vele opzichten beter is geworden. Ik denk dat het een goede zaak zou zijn, als wij ook weer gebruik zouden kunnen maken van iemand die bij ons koor weer eens de puntjes op de i zet. Het bestuur heeft mij al kenbaar gemaakt dat ze dit ook een goed idee vinden. Ondertussen denk ik dat het goed zou zijn, als ik enkele zaken van de zangpedagoge uit Wageningen ook bij ons koor ga toepassen. Want met name bij het a capella zingen en dan zuiver op de toon blijven valt er nog wel winst te halen. Overigens ben ik erg te spreken over de inzet tijdens de repetities.

Graag wil ik alle leden die vanwege ziekte of andere omstandigheden niet in staat zijn de repetities te bezoeken beterschap en sterkte toewensen. Natuurlijk hoop ik dat zij ooit weer in staat zullen zijn om zich bij ons te voegen.

Ik hoop dat de komende repetities op eenzelfde prettige en tegelijkertijd geconcentreerde manier gaan verlopen, maar eerst gaan we de bewoners van Debbeshoek een mooie avond bezorgen.

Veel zangplezier voor de komende tijd.

Gerard Rutjes

Gerard Rutjes 10 jaar dirigent van het UGK

Al weer 10 jaar is Gerard dirigent van het Ulfts Gemengd Koor. Graag feliciteren we hem ook via deze weg van harte met dit jubileum. Op de eerste repetitieavond van het nieuwe seizoen hebben we hem dan ook terecht in het zonnetje gezet. Ook feliciteren we al onze koorleden met het feit dat we Gerard als onze dirigent mogen hebben.

Volgens eigen zeggen wil Gerard graag nog een hele tijd dirigent van het UGK blijven en dat wordt van harte ondersteund door de koorleden.

Als dank voor de afgelopen 10 jaar werd Gerard door onze voorzitter Maria in de bloemetjes gezet.

De redactie

Verslag van de UGK-feestavond van 7 juli j.l.

Toen Siny en ik op maandagavond 7 juli samen met Riet en Gerard Kamphuis van Silvolde naar het Ulfitse Hemeltje reden, had ik niet het flauwste vermoeden dat deze avond voor mij een bijzondere wending zou nemen. Gerard toonde mij onderweg trots een trofee in de vorm van een minuscuul bekertje. Het bleek om een wisselbeker te gaan die hem als winnaar van de UGK-spelen van 2013 voor één jaar de titel van koning had opgeleverd. Met enige weemoed voegde hij er aan toe dat hij het kleynood zou missen, want hij veronderstelde dat het hem niet zou lukken zijn koninklijke status met een jaar te verlengen. Hij zou gelijk krijgen...!

Tegen 19.00 uur wandelden we Alards hemelrijk binnen waar de tenoren zich als hemelse poortwachters hadden opgesteld. Wie dacht dat hij eindelijk eens een avondje zonder WK-voetbal tegemoet mocht zien, kwam bedrogen uit. De als oranjefan uitgedoste tenoren drukten een ieder een briefje in de hand met daarop de naam van een voetballand: België, Duitsland, Engeland, Italië of Spanje. „Jij bent een voetballer van dat land en neem plaats aan de tafel waarop die landennaam voorkomt!” En zo werd ik wreed van mijn betere helft gescheiden. Ik was er niet gelukkig mee dat het lot mij in het Spaanse team had gedropt, want Spanje was weliswaar regerend wereldkampioen, maar had er tot dan niet veel van gebakken terwijl Siny voor het beter presterende België uit mocht komen. Maar ik werd wat optimistischer toen mijn teamgenoten allemaal waren gearriveerd, want ons team zag er toch nog heel aardig uit met Gerard R, Ben, Truus v. H, Riet, Gerda, José, Truus F, Yvonne, Herman en Bonna. Vol goede moed genoten we van de koffie met de voortreffelijke cake en het heerlijke appelgebak, gebakken door de vrouwen van de tenoren. Onder (of door?) het genot van de daarop volgende drankjes voelden we niet alleen onze stemming stijgen, maar ook onze vooruitzichten op een eervolle klassering.

Jos Messink nam namens de tenoren het woord. Hij lichtte het verloop van de avond toe. Er zouden 5 speelrondes plaatsvinden. Iedere speelronde bestond uit een andere „sport”. Het ging om

sjoelen, darten, het oplossen van cryptische tekeningen, ballen gooien op conservenblikken en korfbal. Er werd zoals het hoort hard, maar fair gestreden, ook vol overgave en op het scherpst van de snede! De tussendoor gepresenteerde lekkere hapjes zorgden ervoor dat iedereen fit en strijdvaardig bleef. En dat leverde een glorieuze eindoverwinnaar op. Alleen weet ik niet meer welk land dat was! Was het Engeland? Zowel mijn geheugen als de

(onvolledige) wedstrijdadministratie laten mij in de steek. Wat ik nog wel weet, was het verloop van de grote Finale Korfbal die na de 5 speelrondes plaatsvond. De bij het korfbal hoogst scorende van elk land moesten het tegen elkaar opnemen met als doel een eindoverwinnaar die het feestavondverslag moest schrijven en als troost een jaar lang de titel van koning mocht voeren. Van het Spaanse team bleek ik tot mijn verrassing bij korfbal het hoogst te hebben gescoord. De tegenstanders echter waren niet te onderschatten. Drie van hen scoorden echter net iets minder terwijl de twee hoogste scores gelijk waren. Een „barrage” moest de beslissing brengen. En laat die nou in mijn „voordeel” uitvallen! En ik was er nog wel zo zeker van dat de last van het koningschap mij bespaard zou blijven. Maar door de huiswijn van Alard lukte het me niet de bal naast de korf te gooien! En zo was mijn lot bezegeld. Vriendelijk grijnzend overhandigde Gerard Kamphuis mij de trofee en wenste me behalve een gelukkig koningschap veel sterkte bij het schrijven van het verslag.

Het einde van de feestavond naderde. Ter afsluiting werd ons koffie met kroket/frikadel gepresenteerd. En dat ging er na de geleverde sportieve prestaties goed in. Lof en dank voor de tenoren! Zij hebben ons allemaal laten genieten van een fijne en goed georganiseerde avond.

En de trofee, het bekertje? Dat reisde op dezelfde manier als het naar Ulft was gekomen terug naar Silvolde. Alleen staat het nu op een ander adres. Het heeft een prominente plek in onze woonkamer en herinnert mij een jaar lang aan mijn koningschap, maar vooral aan een fijne avond.

Paul Maathuis

Serenade b.g.v. het 50 jarig huwelijk van Christien en Cor Molenaar op 25 juli.

Het bestuur, de dirigent en de sopranen waren al op de receptie, toen de overige koorleden en Henk Bennink arriveerden bij zaal "De Zon" in Varsselder.

Omdat Christien en Cor ook lid zijn van het P&P-kerkkoor werd er eerst om half vier door dat koor een serenade gebracht en konden

wij in de “Spiegelzaal” gaan zitten en even bijpraten in de vakantie. Tot onze vreugde was ook Wim Ratering aanwezig die weer met ons mee komt zingen.

We begonnen de serenade met “Izje Cheruvimy Tajno”, daarna zongen we het “Slavenkoor”. Vervolgens het “Laudate

Dominum” met de prachtige solo van Annet Heijnst, die het werk thuis zelf heeft ingestudeerd.

Hierna volgden het “Assiti” en “Ulft blij Ulft”.

Nadat Maria het bruidspaar heeft toegesproken zingen we

samen met het kerkkoor het “lang zullen ze leven” en feliciteren we Christien en Cor.

Zoon Olaf dankt het koor namens het bruidspaar en nodigt ons uit in de “Spiegelzaal” voor een hapje en een drankje.

We hebben een gezellige middag gehad en we wensen Christien en Cor samen nog veel mooie jaren toe.

Hermien.

Beste zangersvrienden,

Op 25 juli 2014 waren Cor en ik 50 jaar getrouwd. Wij hebben dit heugelijke feit gevierd met kinderen, kleinkinderen, familie, vrienden en bekenden.

Wij hebben genoten van deze prachtige dag, mede dankzij de prachtige serenade die jullie, het Ulfts Gemend Koor, hebben gebracht.

Iedereen heeft genoten van jullie prachtige zang. Wij kregen veel complimenten over het Ulfts Gemend Koor.

Bovendien willen wij in het bijzonder dank zeggen aan Gerard en Henk voor hun bijdrage aan de mooie serenade.

Heel veel dank aan iedereen, die ons heeft gefeliciteerd middels een handdruk, bloemen of een kaart.

Het 50 jarig huwelijksfeest van ons zullen wij nooit vergeten, het was voor ons een schitterende dag.

Hartelijk bedankt en groeten,

Cor en Christien Molenaar

Bedevaart naar Kevelaer.

Traditiegetrouw gaan we van het U.G.K. op de 2^e donderdag in augustus met een groepje naar Kevelaer om deel te nemen aan de Betuwse bedevaart.

Dit jaar waren we met z'n vieren. Netty Kok, Truus Frazer, Hermien en Gerard Koster.

We gingen al vroeg op pad voor de plechtige eucharistieviering om 08.15 uur. Deze werd muzikaal ondersteund door het bekende gelegenheidskoor en gelegenheidsharmonieorkest onder leiding van Gerard Rutjes.

Het koor zong o.a. Gott ist die Liebe en het Ambrosianischer Lobgesang. Hierna gingen we lekker koffie drinken. Om 11.30 uur namen we deel aan de Marialiturgie, hier werd o.a. het Ave Maria van Bach /Gounod gezongen, en de litanie van Maria, een indrukwekkende samenzang met als voorzanger Gerard Rutjes. Hierna was de tijd voor de lunch.

Om 14.00 uur gingen we naar de Pax Christikapel voor de kruisweg.

Als afsluiting hebben we om 17.00 uur deelgenomen aan het lof met sacramentsprocessie.

Netty verbaasde zich dat ze het Salve Regina (jarenlang niet meer gehoord of gezongen) spontaan nog mee kon zingen. Het koor zong ook Verleih' uns Frieden van F. Mendelssohn en het orkest speelde To My Country.

Aan het einde van het lof was Gerard Rutjes compleet verrast toen hij werd uitgenodigd om naar voren te komen. Gerard werd onderscheiden omdat hij al 40 jaar broedermeester was, hij ontving daarom de Willibrordpenning, dit is de enige onderscheiding van het Aartsbisdom Utrecht en wordt uitgereikt aan parochianen die zich als vrijwilliger op bijzondere wijze inzetten voor de plaatselijke geloofsgemeenschap.

De bedevaartgangers onderstreepten de toekenning van deze onderscheiding met een luid applaus.

Wij vonden het een sfeervolle en indrukwekkende dag in de prachtige Basiliek die dit jaar 150 jaar bestaat en we hopen volgend jaar weer te kunnen gaan.

De bedevaartgangers van het U.G.K.

Zingen in de SSP Hal op 13 September

Er werd een 50-plus beurs gehouden en er werd gevraagd of wij daar een miniconcert wilden geven.

Dat leek ons wel wat want wij wilden graag nieuwe leden en wie weet misschien was er dan ook interesse voor.

Om 10 voor zes werden wij op de DRU verwacht om in te zingen. Dat kon in de hal van ICER.

We waren ongeveer met 40 personen zangers en zangeressen.

Enkelen van ons konden die avond niet.

Dat was wel jammer want met een heel koor heb je ook veel meer volume.

Voor ons werd door het Ettens Mannenkoor gezongen.

Die hadden dan ook een podium dat wij mochten gebruiken wat altijd wel prettig is om ook de dirigent goed te kunnen zien.

Om 10 over zes werden wij gehaald voor ons concert.

We begonnen met Plaisir d'amour. Dat ging ons wel goed af. Daarna de eerste 2 liederen uit My Fair Lady, Anthem, Bridge Over Troubled Water en Time To Say Goodbye.

En als slotstuk Asiti dat we uit het hoofd kennen en dan ook uit volle borst hebben gezongen.

Jammer dat er zo weinig publiek was. De beurs was namelijk al om 5 uur afgelopen en dan gaan de meesten naar huis. Er waren gelukkig toch nog enkele bezoekers en de standhouders die kwamen luisteren.

De muziek van de dirigent was ook hilarisch, die viel de hele tijd van de lessenaar af. Die was dan ook heel laag en klein.

De verhoging en de lessenaar voor de dirigent waren aanvankelijk zoek. Gelukkig kwamen die na een paar nummers te hebben gezongen toch nog tevoorschijn.

We hadden onze kleding voor deze gelegenheid aangepast. Niet helemaal in het zwart maar een vrije combinatie van zwart en wit. Na ons miniconcert hebben we onder het genot van een drankje nog even nagepraat.

Een van de redenen voor het UGK om deel te nemen aan het 50-plusevent was om het koor te promoten en om mogelijk nieuwe leden te werven. En dat is gelukt. 2 Nieuwe aspirantleden hebben zich na het concert spontaan aangemeld.

Sommigen bleven na ons concert nog even na om te luisteren naar een optreden van Ben Lucassen en zijn dochter Emma.

Stien Liebrand

Verslag van het optreden in “Debbeshoek” in Ulft op maandag 29 september 2014

Het is in de gangen al vroeg een druk verkeer van bewoners en begeleiders met rollators en rolstoelen. Als we in de huiskamer

staan in te zingen, schuiven een paar bewoonsters met geschrokken gezichten langs. Hebben wij hen gestoord of is het andersom? Gerard volgt enkele suggesties van koorleden om een kleine wijziging aan te brengen: Time to say Good-Bye komt te vervallen, aan het eind van het eerste blokje zingen we de Potpourri en het tweede blokje wordt afgesloten met Ulf blif Ulf.

De recreatieruimte “t Vermaeck” loopt al aardig vol als wij ons opstellen, een kleine zestig toehoorders hebben zich hier verzameld.

Cintha van het Team Welzijn doet een welkomstwoordje en Gerard neemt het van haar over met de inleiding van het eerste lied. De microfoon begint spontaan en driestemmige melodie, maar als Gerard in de richting van Cintha kijkt voor verklaring van dit fenomeen, heeft zij dat geluid nog nooit gehoord.

Niets van aantrekken dus en het koor begint blijmoedig met *Chè Faro*.

Het zingt gemakkelijk in de ruimte ondanks de warmte en we hebben opletende toehoorders. We zingen een heel gevarieerd

concert van Evergreens, Musical, Opera en kerkelijke liederen en de bewoners zingen bij de Potpourri mee, vooral bij *Het kleine Café aan de Haven* en bij de *Twee Motten*.

Dan is er een korte koffiepauze in de hal, waar overal rollators geparkeerd staan. Een paar bewoners worden weggereden naar hun kamers: voor hen het is bedtijd. Annie Van Os en Riet Ratering, die ook in de zaal zitten, worden even bezocht en Josée gaat met haar moeder praten, een 93-jarige dame die nog alles ziet en hoort!

Het tweede gedeelte begint met het mooie nummer *Anthem*, weer kort ingeleid door Gerard en in de laatste drie nummers zitten we helemaal goed met: *Mien Achterboek*, *Asiti* en vooral *Ulf blij Ulf*.

Het publiek krijgt glinsterende ogen en hier en daar zwaait iemand met de maat mee. Heel veel mensen kennen ook de tekst van de streekeigen liederen en er wordt ijverig meegezongen.

Karen van het Team Welzijn complimenteert het koor na afloop van het concert en spreekt de hoop uit, het UGK weer gauw in hun midden te mogen hebben.

Karen overhandigt Gerard een kleinigheidje naar eigen zeggen. Het is voor het koor mooi om te zien, hoe de mensen genieten van onze zang. We maken hen er zichtbaar blij mee.

Na afloop lopen we achter de bewoners aan op weg naar hun kamers en een struise dame achter een rollend loophek zegt: “t was heel móói en je hebt ook eens wat te doén”.

In Debbeshoek worden de ouderen zo te zien goed verzorgd, wij moeten maar afwachten of er zoveel mensen voor ons klaar staan als wij zover zijn!

Interview met:**Christine van de Meerendonk**

Donderdag 18 september reden we naar Zeddum voor een interview met Christine, maar wij kennen haar als Chris. Dus onze eerste vraag was: waarom noem jij je zo? Ik heet eigenlijk Christine, mijn moeder noemde mij Christa dat vond ik niet mooi en zo ben ik op Chris gekomen.

Chris had haar levensloop al op papier gezet, dat konden wij lezen terwijl ze ons van koffie met heerlijke vruchtengebak voorzag.

Mijn Nederlandse vader werkte in de oorlog in Berlijn bij een brouwerij en later op het spoorwegemplacement van Paderborn. Mijn Duitse moeder was conductrice op het boemeltje van Büren naar Paderborn, en omdat de huwbare mannen in 1943 allemaal óf gesneuveld, verminkt, óf aan het front waren, heeft zij alle charmes in de strijd gegooid om mijn vader te strikken. Dat is gelukt: ze zijn spoedig getrouwd, mijn zus werd in januari 1944 en ik in februari 1945 geboren, volgens mijn moeder in de nacht, waarop Dresden zo zwaar werd gebombardeerd. In mei 1945 moesten mijn ouders uit Duitsland vertrekken, dat was ook beter, want daar was niets meer te eten en ook de behuizing was een groot probleem, ook Paderborn was één grote puinhoop. Mijn vader beging de vergissing om zich in Amsterdam te vestigen. De burens waren niet blij met een Duitse moeder met kleine kinderen en zij werd niet bepaald met open armen ontvangen. Ook wij zijn als Moffenkinderen in de schooltijd nog lang gepest en achternagezeten.

Ik heb 4 zussen en 1 broer, waarvan nog 3 zussen leven. We woonden in een kinderrijke buurt in Amsterdam op een bovenhuis met alleen in de woonkamer een kachel, dus daar speelde zich het hele gezinsleven af. Ik heb er wel geleerd, me

voor de herrie af te sluiten, want je moest huiswerk maken aan de eettafel. Onze lagere school was de St. Stephanus meisjesschool, de Amsterdammers spraken het uit als Step-Háánus. Mijn ene zus is een jaar ouder en de andere een jaar jonger, we waren altijd met z'n

drieën, we moesten thuis meehelpen, boodschappen doen en op de “kleintjes” passen, zoals dat indertijd zo ging. Om beurten moest er één afwassen, de ander afdrogen en de derde opruimen en koffie zetten. In de keuken werd er dan twee- of driestemmig gezongen en soms duurde dat lang, er was nog geen TV om heen te hollen. Het was altijd buiten spelen en vooral in de zomer hoorde je op straat nog laat het geluid van kinderstemmen en zangspelletjes. Op school hadden we juffen maar voor muziek en gymnastiek een meester. De muziekleraar was ook organist en dirigent van de kerk. Tussen de meisjes- en de jongensschool lag de gymzaal, hier stond de piano in een hoek en kregen we muzikles. De muziekleraar ontdekte al gauw dat ik niet zo gemakkelijk van de wijs was te brengen. Hij liet me vaak solo zingen, maar dat was voor mij geen genoegen: ik vond het eng om voor veel mensen te zingen, vooral als de kerk stampvol zat. Dankzij de dispensatie van de Bisschop mochten er vanaf 1956 ook meisjes op het koor zingen, ik meldde me direct aan en ben tot 1966 alt gaan zingen op het kerkkoor van de Sint Stephanus. Mijn beide zussen zongen er ook en we waren trouwe koorzangers bij de Mis en het Lof en de rouwtjes en trouwtjes. Daarvoor kregen we vrij van school. De muziek stond met koeienoten op een heel groot boek, we hadden geen eigen muziek maar leerden op gehoor tot we het uit ons hoofd konden zingen. Toen er gebrek kwam aan mannen hebben wij “grote” meisjes ook Gregoriaans gezongen tijdens de Hoogmis.

Na de lagere school deed ik de MULO in Amsterdam – Noord en kreeg op 13 juli 1960 mijn diploma A en Middenstand. Op 15 juli begon ik als 15-jarige in de haven op de administratie van een rederij te werken, na 8 maanden hield ik het saaie werk voor gezien en vertrok naar de Heerengracht vlak bij de Brouwersgracht. Daar werkte ik bij een inkoopcombinatie voor middenstanders uit het hele land: de Coop. “De Faam”. Resink Almelo, Zutphen, Gilsing in Doetinchem en in 5 andere plaatsen, Schunck in Heerlen, Doek in Utrecht, Nagel in Amsterdam, er waren meer dan 70 leden aangesloten met één of meer filialen, waarvoor gezamenlijk inkopen werden gedaan in furnituren, stoffering voor woninginrichting, confectie. Elke week stond er een draaiorgel onder mijn raam en de kunst was, een dubbeltje precies van vier - hoog in de opgeheven pet van de orgelman te mikken, zonder uit het raam te vallen. In de avonduren fietste ik naar de andere kant van Amsterdam om cursussen steno en handelscorrespondentie te volgen, eerst in het Nederlands en Duits, later ook in het Engels en Frans. Ik “deed” veel met talen en heb in de praktijk vaak genoeg met mannen gewerkt die gewiekste ondernemers waren, maar hun talenkennis was om te huilen. Dan zei ik: “zeg maar wat je in de brief wilt hebben, dan maak ik er wel chocola van”. Ook moest ik hele meetings of gesprekken met bankdirecteuren notuleren, dat kon je dan met steno bijhouden.

Toen ik zestien was kreeg ik mijn zussen zo gek om te gaan jeugdherbergen. We fietsten in onze vakantie naar Bremen en Hamburg en het jaar daarop via de Zeeuwse eilanden naar Luik. Mijn ouders vonden het niet goed dat we shorts droegen, dus gingen de rokken de fietstassen in, zodra we uit het zicht waren. We hadden hoeden van nep - stro gekocht voor alle drie, een rode, een witte en een blauwe. Onderweg van Amersfoort naar Arnhem werd er door de automobilisten zo intens naar die grootgehoede en kortgebroekte meiden gekeken dat er een kettingbotsing ontstond. Echt waar, we wisten niet, hoe snel we weg moesten komen!

Waarom ben je naar Keulen vertrokken?

Omdat mijn verloofde daar op de PA zat. Ik had hem als 14-jarig meisje leren kennen als penvriend. Na 4 jaar schrijven hebben wij elkaar ontmoet en kregen een relatie.

Op 20-jarige leeftijd vertrok ik naar Keulen, ik had er werk bij het Sanitätshaus Unterwagner en ook een woning.

Ik reisde met de trein met mijn fiets en één koffer van Amsterdam naar Keulen. Ik zie me nog over de Hohenzollernbrücke lopen met de koffer op de bagagedrager en omdat het me niet lukte om met één hand te sturen en met de andere de koffer op de bagagedrager te houden, moest ik het hele stuk lopen naar Köln-Mülheim.

Het Sanitätshaus Unterwagner verdiende geld aan de ellende van anderen: aan steunzolen, rolstoelen, korsetten en kousen op maat, maar vooral aan protheses voor ex-soldaten en oorlogsslachtoffers. Deze ingewikkelde apparaten werden daar in eigen Werkstatt gemaakt.

In 1966 ben ik getrouwd, in Keulen dus, een jaar later werd een zoon geboren en in 1969 een dochter. We waren intussen in een woning op een heuvel (13% steil) in het Sauerland gaan wonen omdat mijn echtgenoot een aanstelling aan de school aldaar had gekregen.

Op die heuvel stonden een paar huizen en een heleboel bomen, als jonge moeder met een paar peuters en zonder een auto kon ik daar geen kant op. Ik heb er daarom op aangedrongen, weer naar Nederland te verhuizen.

In 's Heerenberg hebben we een eengezinswoning gekocht, in 1973 ben ik via een uitzendbureau weer aan het werk gegaan bij een internationale handelonderneming in Emmerik. Na een maand werd me een contract aangeboden voor 16 uur per week, dat naargelang de gezins- en schoolomstandigheden geleidelijk werd uitgebouwd tot 40 uur. Ik heb daar veel verschillende dingen gedaan onder het motto: "ich mach' jeden Scheiß mit".

In 1984 werd ik gevraagd als chef de bureau voor de Lingerie - en voor de Baby - afdeling. Dat was een hectische tijd in een periode van snelle groei met veel nieuwe mensen en nieuwe

beleidsinstructies. In beurstijden maakte ik werkweken van 60 - 70 uur. De hele dag werd er Nederlands, Duits en Engels door elkaar gesproken, we hadden Duitse klanten en collega's, Engels sprekende agenten in het Verre Oosten en het was een multinationalaal bedrijf onder Nederlandse leiding. Daardoor werd een soort eigen taaltje ontwikkeld: "Let's keep it in the holes", we moeten nog wat Überuhren drehen. Das macht kein Flaus aus". De manager logistiek had aan de muur hangen: "kein geloel" want hij had het altijd druk. We moesten er keihard werken maar wat hebben we er veel lol gehad! Ik heb in al die jaren zeer schilderachtige figuren langs zien komen, het was een bedrijf met enkele prettig gestoorde mensen waar je veel kon bereiken en waar alles mogelijk was. In 1990 kon ik het kalmer aan gaan doen, ging parttime werken. Dat was een mooie tijd waarin we veel konden reizen.

Helaas waren er ook zakkenvullers onder het management van Borsumy Wehry. In 1995 werd het bedrijf overgenomen en een jaar later werd de stekker eruit getrokken: wereldwijd stonden er 2000 mensen op straat. Ik heb er 23 jaar met veel plezier gewerkt, de collega's zijn een soort familie van me geworden.

Daarna braken er 7 magere jaren aan met een boel narigheid, maar gelukkig draaide het rad van fortuin weer de goede kant op en kwamen er 7 vettere jaren.

In 2010 had ik er 50 jaar werken op zitten met uitzondering van de 5 jaar in het Sauerland, sindsdien geniet ik van de mogelijkheden, zelf de dagen in te kunnen vullen zonder allerlei verantwoordelijkheden en stress.

Ik ben heel blij met mijn kinderen en kleinkinderen, kan genieten van simpele dingen.

Sinds enkele jaren breng ik samen met Hans de weekends door en er is altijd wel wat leuk te doen; ik ben dus weinig thuis.

Chris, wat zijn je hobby's?

Koken en het liefst Italiaans , zuurkool zie je mij niet eten dat moet je mij niet voorzetten. Ik lees veel boeken en voornamelijk Engelse en Scandinavische thrillers.

Bridge speel ik ook met een stel vrienden.

Doe je nog aan sport?

Ja, ik fiets graag en met Hans wandel ik eens in de 14 dagen met een groep van circa 30 personen uit verschillende regio's. Ieder zet in zijn eigen regio een route uit en zo kom je op de mooiste plekken. We wandelen ongeveer 10 tot maximaal 15 km.

Ga je graag op vakantie?

Met de kinderen gingen we naar Frankrijk en ik stuurde ze naar de bakker en zei: bij het binnenkomen zeggen jullie bonjour en bij het weggaan ooievaar (au revoir = tot ziens). Dat hebben ze nooit meer vergeten.

Ook heb ik veel landen bezocht in Europa en ben o.a. in Thailand geweest.

Heb je veel de radio aanstaan?

Ja, meestal klassiek, en het vioolconcert van Mendelshon vind ik erg mooi. Ook naar het lichtere werk luister ik graag. Met mijn zoon ga ik 5 á 6 keer per jaar naar Nijmegen om een concert te beluisteren in het Verenigde Concertgebouw.

Kijk je veel tv?

Nieuws kijk ik altijd en naar documentaires die mij interesseren. Praatprogramma's en bv. series als g.t.s.t zijn niet aan mijn besteed.

Hoe ben je bij het UGK gekomen?

Ik liep de 4 daagse in Doetinchem en ontmoette Marion Leijzer, die mijn vriendin weer kende.

Ze wist dat ik graag weer wilde zingen en het liefst bij een gemengd koor, zo kwam ik bij het UGK terecht.

Ik werd leuk ontvangen, dat in tegenstelling toen ik een jaar bij het Domkoor in Keulen heb gezongen, daar was geen gezelligheid. Er kon nauwelijks een "Guten Abend" af. Sinds een jaar doe ik het secretariaatswerk wat ik met plezier doe.

O, ja bakken doe ik ook graag en ik heb nog een lekker Duits recept voor jullie. Ik maak het al 16 jaar voor de verjaardagen van de kleinkinderen, en de opa's smullen er ook graag van.

Hierbij het recept van de Koude Hond op zijn Duits Lukullus:
Benodigheden: 1 Ei 150 gram Zucker 1 Päckchen Vanillezucker, 60 gram Kakao, 150 gram Kokosfett, etwas Rum, 35 Butterkekse.

Ei mit Zucker und Vanillezucker schaumig rühren, Kakao und das erhitzte, wieder abgekühlte Kokosfett nach und nach hineinrühren. Eine kleine Kastenform mit Pergamentpapier auslegen, abwechselnd Keks- und Crèmeschichten einfüllen, erkalten

lassen.

Nach dem festwerden stürzen, nach belieben mit Mandeln und kandierten Früchten verzieren.

In Scheiben geschnitten servieren.

Na nog wat foto's van 2 kleindochters en 3 kleinzonen bewonderd te hebben namen wij afscheid van Chris.

Els en Leny

Componisten en composities

Omdat het Ulfts Gemengd Koor voor het komende kerstconcert enkele kerstcantates en een Nieuwjaarscantate van Homilius in studie heeft, vond ik het interessant om iets te weten te komen over deze componist en heb ik wat gegevens verzameld.

Gottfried August Homilius (2 februari 1714 - 2 juni 1785)

Homilius was een Duits componist, cantor en organist. Hij wordt beschouwd als een van de belangrijkste componisten van kerkmuziek van de generatie na Bach en hij was de belangrijkste vertegenwoordiger van de gevoelige stijl.

Hij werd geboren in Saksen als zoon van een Lutherse predikant en werd opgeleid aan de Annenschule in Dresden. Vervolgens studeerde hij rechten aan de universiteit van Leipzig en orgel bij Johann Sebastian Bach. Hij was organist aan de Frauenkirche en van 1755 tot aan zijn dood cantor aan de Kreuzkirche in Dresden en muzikaal directeur bij de Kreuzkirche, de Sophienkirche en de Frauenkirche.

Homilius componeerde voornamelijk kerkmuziek: meer dan 10 passies, waaronder zijn Matthäus Passion in 1775, in de pre-klassieke stijl van Carl Philipp Emanuel Bach (zoon van); een waardige opvolging van de Matthäus Passion van Johann Sebastian Bach. Verder schreef hij een oratorium voor Kerstmis en een voor Pasen, meer dan 60 motetten, meer dan 150 cantates, korallen, preludes en koorwerken. Zijn vocale composities genoten grote populariteit in het midden van de 19e eeuw, zoals blijkt uit het grote aantal nog bestaande exemplaren.

Homilius is bezig aan een 'comeback'. Zo onbekend als hij tot voor kort was, zo bekend was deze Duitse componist in zijn eigen tijd en in de negentiende eeuw.

Zijn muziek kent Bachs diepgang niet, is lichter van toon, typerend voor de overgangperiode naar de tijd van Haydn en Mozart

Evenals van Gottfried August Homilius wordt dit jaar ook de 300e geboortedag herdacht van Carl Philipp Emanuel Bach. (1714 -1788). Beiden traden ze in het voetspoor van Johann Sebastian Bach, de een als zoon en de ander (Homilius) als leerling van de grote meester.

Riet Kamphuis

Wijze gezegden

Het bekennen van een fout is als een bezem
die het vuil wegveegt en de grond
schoner achterlaat dan daarvoor.

Gandhi

Haat eindigt niet door haat.
Haat eindigt door liefde.
Dit is een eeuwige wet.

Boeddha

Je vaste voeding: positieve gedachten!

Sonja Bakker

Geluk moet je in je schoot laten vallen; maar zorg er
wel voor dat je schoot in de juiste richting staat.

Zen

Het leven is als een fiets. Je moet voortbewegen
om het evenwicht niet te verliezen.

Albert Einstein

Drie dingen in het leven blijven niet lang verborgen:
de zon, de maan en de waarheid.

Boeddha

Het is de tegenwind die de vlieger doet stijgen

Chinees spreekwoord

Als er een vlieg op het voorhoofd van uw vriend zit,
verwijder die dan niet met een bijl.

Chinees gezegde

“Welke dag is het?” vroeg Poeh.
“Het is vandaag”, piept Knorretje.
“Mijn lievelingsdag”, zei Poeh.
Uit “Winnie de Poeh”

Riet

Wie is wie.....?

Allereerst het antwoord op de vraag wie het blonde meisje met de leuke krulletjes was. Het is Annet Heinst. Zij zingt zoals wij gemerkt hebben niet onverdienstelijk bij de sopranen. Zij verraste ons allen met haar prachtige solozang tijdens de receptie van Cor en Stien.

Zo langzamerhand heeft van alle leden al een jeugdfoto in ons clubblad gestaan daarom dit keer een foto van een groepje meisjes van de lagere school uit Ulft 2, Ulft Noord of ook wel gewoon Oer zoals dat Ulft genoemd wordt.

Er staan drie meisjes op waarvan twee nu nog bij ons koor zingen en een paar jaar geleden één ervan ons koor verlaten heeft. De foto is op 11 sept. 1961 gemaakt.

Stef

Bridge

Vandaag ben ik getuige geweest van een kaartspel, dat ik totaal niet begrijp.

Aan de eerste tafel zaten 4 mensen die vredig met elkaar zaten te praten. Totdat er een soort pantomime ontstond waarbij kaartjes op tafel werden gelegd.

Maar één van de vier werd kennelijk zo boos dat hij zijn kaarten open en bloot op de tafel legde.

Waarom weet ik ook niet.

De stemming werd grimmig want ik hoorde termen als schoppen en hoge schoppen.

Aan de tweede zaten lieden die kennelijk in de confectie-industrie werkzaam waren.

Ze spraken over ruiten en passen en mooie lengten en alle snitten zaten goed.

Aan tafel drie zaten volgens mij enkele artsen, die over hun patiënten spraken, er werd gesproken over de blinde en over zwakke harten waarmee je beter niet kunt springen.

Ook hadden ze het over weinig slagen in de harten en één van hen, zeker een chirurg, zei dat hij er niet alles uit had kunnen snijden.

Aan tafel vier ging het er wat frivoler aan toe, zo erg dat ik mij er bijna voor schaam om te vertellen.

Het leek wel een scène uit een bordeel.

Een man zei tegen een vrouw die tegenover hem zat: "Wilt u zo vriendelijk zijn om al uw moois op tafel te leggen?". Toen zij haar kaarten op tafel had gelegd zei zij: "Ben ik niet prachtig?"

Ik ben weliswaar kwetsbaar, maar kon jouw invitatie toch niet afslaan.

Tijdens het spelen werd er nog gefluisterd: tweede man laag en derde man doet wat hij kan.

Ook werd er gesproken over een blote dame en nog erger, het dekken van de vrouw.

Ik kon er niet bij komen, maar had wel een flinke opening.

En toen het spel bijna afgelopen was hoorde ik iemand zeggen: potverdorie blijf ik met een zwarte vrouw zitten en een kleintje.

Toen had ik er genoeg van en ben ik weggegaan!

De groeten, ik word geen lid!

Ik geef de **door**

Ans Bussink

Een week na de vliegtuigramp in Oekraïne ben ik aan het schrijven gegaan.

Ik heb de gewone pen maar gepakt i.p.v. die grote. . . 😊

De wereld schijnt steeds meer in brand te staan. Door die vliegtuigramp voel je opeens, dat oorlog en geweld toch akelig dichtbij komen. Bovendien vind ik. . . dat het geweld alleen maar verliezers kent en geen winnaars.

Ondanks de wereldgebeurtenissen om ons heen gaat bij ons de normale gang van zaken van alledag gewoon door.

Zo ook voor het UGK, dat de serenade brengt aan Christien en Cor Molenaar voor hun 50 jarig huwelijk.

Mijn indruk was, dat de mensen in de zaal de serenade heel mooi vonden. Na het handen schudden kwam er een mevrouw naar me toe, die ik niet van naam ken. Ze zei dat ze het heel mooi vond, maar dat het wel érg zware muziek was. Ook vroeg ze of we een kerkkoor waren. Ik heb haar uitgelegd, dat "Laudate" op verzoek van het bruidspaar werd gezongen en dat ons repertoire ook lichtere, populaire werken kent.

Zelf vind ik ook, dat het afgelopen jaar, de populaire kant van ons repertoire te weinig aan bod is geweest. Ik zou graag zien dat de Muco aandacht besteedt aan dit gedeelte van ons repertoire. We zingen immers niet alleen voor onszelf, maar ook voor het publiek, dat waardering heeft voor werken die men kent.

Verder is er dan de vakantie. Heerlijk uitrusten en genieten van de mooie dagen en ik hoop dat het koor weer fris en uitgerust aan de start van het nieuwe muzikale seizoen staat. Ikzelf en mijn man bereiden ons voor op het huwelijk van onze dochter Ellis in September.

Ik geef de door aan Thea Tangelder

Uit de oude doos
40 jaar geleden

Notulen van de jaarvergadering die werd gehouden Maandag 4 Maart 1944 in zaal Schot. De Heer P. Gerritsen, ere lid van ons koor is niet aanwezig.

De voorzitter opende de vergadering. Waarna de notulen en het verslag van de secretaresse, hierop waren geen opmerkingen.

Daarna volgde het verslag van de penningmeester. De kascontrole commissie Mevr. Melking en M. Wissink bevonden de kas in orde, M. Wissink was aftredend en werd door W. Steverink opgevolgd. Aftredende bestuursleden waren M. Boerakker secretaris en J. Messink, er waren geen kandidaten lijsten binnengekomen, ze werden bij acclamatie herkozen. De dirigent sprak zijn waardering uit voor leden en bestuur voor de inzet in de repetities gehouden voor de uitvoering b.g.v. het 20 jarig bestaan van het koor.

De contributie komt per 1 Jan '44 van $\text{fl} 3,50$ op $\text{fl} 4,-$. Het honorarium van de dirigent komt van $\text{fl} 75,-$ op $\text{fl} 80,-$ per maand.

De Heer Hendriks stelt voor in koffie concert te geven met de muziek.

De voorzitter sloot om 10 uur de vergadering.

Mo-j nog een pufke.

Willem liep in z'n eentje te nōlen, veur aovergebaogen met zien restje piep wat nog amper dampte. 't Was vies waterkold de berichten hielden van natte sneeuw. Jao en dan jaag Willem d'r maor weer uut. Ze kon niet zien da'k now effen bi-j de kachel zat. Haaiebaai dat ze d'r was. 't Mos gebeuren zaos zi-j 't wol. 't Buutenwark was toch gedaon . Met zien jutte tas aover de scholder en de knip in de boksetes klotsten zien klump harder as normaal aover de srtraotkeien. Veurdats e wis was e bi-j de möl en langzaam begon 't te smiespelsneeuwen. Willem mos steeds vaker de drop onder zien neus al snoevend terug transporteren. D'r stond al een ri-jke te wachten en hi-j had aansluiting net buuten de deur. 't Scheppen in de mael, staof as een gek. De molenaar werkte samen met de knecht de bestellingen af en veurdats Willem aan de beurt was had hi-j zien baardstoppels wit, samen met zien wimpers. De mael bleef plakken deur de natte sneeuw en daor werd Willem niet vrolijker van. De bestelling van Doortje betrof drie kilo tarwemael. Vlak baoven 't gestoef werd de opdracht vervuld en afgeraekend. De blagen uut de buurt, lachten ow vierkant uut um de bestaoven baard en wimpers. Hi-j gooide de zwaore tas aover zien scholder, en liep nog saggerijniger naor huus opan met de gedachten binnendeur te lopen aover 't stukske land van de buurtboer. Gradus was de beroerste niet maor at zi-j toevallig tussen de gediene deurloerde kö-j baeter dekking zuuken. Maor 't ging goed. 't Was mooi een stuk kotter. Willem pruttelde wieter en bekek zich 't land van Gradus dat 'r zo mooi bi-j lag. Hi-j mos weer es flink snoeven. Zien handen begonnen te staeken en die kolde sneeuw de'i um nog meer naor de grond kieken. Wat had e de pest in toen ook nog de vrouw van Gradus in heur blikken autootje veurbi-j kwam, 't raemke los drei-jde en vriendelijk vroeg: "Hoe geet 't met Willem?" "Best" blies Willem terug. Willem stak zien hand op en liep deur. Za'k ow aan ow dikke neus hangen nōlde Willem verder. Da-j nooit veuraover gevallen bunt. I-j zōlt ook wel met de neus in de lucht motten lopen.

Thuus heurde Doortje ‘t piepen van ‘t peurtje en riep naor Willem dat e de mael maor in ‘t schuurke op de werkbank mos leggen en gauw naor binnen mos kommen. Tot je dienst mevrouw. Willem dut alles zoas hi-j belieft en smet zien klump uut um de hoek van de achterdeur. Hi-j snaof de koffiegeur op en vuulde de warmte van de kachel waor Doortje net een blok holt opgegooid had. Op taofel stond een bod met plakken roggebroad met smalt. Willem mos zien natte boks uuttrekken en een dreuge trui aandoen. Doortje klopte de geitenmelk op veur de koffie. Willem bekek zien vrouw now toch wel van een andere kant. Zonder grote neus en zonder kapsones zol e Doortje in geen eeuwigheid ruilen veur een dikke boerin. Maor toen Doortje vertelde dat den kilo mael veur de pufkes waren kende zien liefde veur Doortje geen grenzen.

Willem vroeg: “wi-j nog wat gedaon hebben?”. “Och neu” zei Doortje, “a-j mien margenvrog de kinder maor in de gaten wilt hollen”. Joepke was ‘t slimste en kraop aover al in en op. Hi-j was laats in ‘t schuurke in de waskaetel geklommen en kon d’r niet meer uut. ‘t Wasbret was d’r baovenop gevallen waor ook nog een wasteil met naor onderre gekomme was. Wat hadden ze in de rats gezaeten toen ze um niet konden vinden. Now zit d’r een hangslot op de deur en geen schuufke of een hōökske meer. Kleine Teuntje zat ook aoveral an now e pas kon lopen. Doortje had geliek. De pufkes werden gebakken in ‘t schuurke. Niks met die heite aolie met de kinder d’r bi-j. Willem wol alles wel doen um de pufkes bakkeri-j deur te laoten gaon. Doortje had zörgen um een zo goed meugelijk resultaat te behalen en zag op tegen de jaorlijkse gewoonte de boerinnen op bezuuk te kriegen, die ieder wat met zollen brengen van hun weldaad veur de armen. Door stond tegenaover dat ze koffie dronken en pufkes aten. En tevens um in een goed blaadje kwamen te staon bi-j mijnheer pastoor den streng toezag dat in zien kudde geen schaop honger mocht lijen in de Winterdag. Doortje werd d’r altied bloedzenuwachtig van. Deze olderjaors traditie mocht heur gestaolen worden, maor wat ze met brachten wol ze wel hollen. Willem werkten ook veur

een appel en een ei op hun land, dus liet ze deze gift gelden as 't volste recht.

Doortje zette de melk op de kachel en een stuk older brood d'r langs um knapperig te worden. Dan zei Doortje steevast elke aovend: "Kiek i-j buuten rond?". En Doortje kek dan binnen of de kinder d'r goed onder lagen en alles op slot zat. Dan kleejde ze zich alvast um. Indertied was de melk warm en maakte ze 't brood aan stukskes in de kom en gaot de warme melk d'r op en een schepke suuker, as verdienste veur de harde werkdag.

Willem had de buutenboel veur zien raekening genomen: of de hennen op stok zaten en 't schuurke op slot zat. At Willem 't peurtje dicht dei-j mos e altied kieken naor de grote boerenschuren met hun grote veurhuuzen en de wei-jen en land d'r umhen. Dan staok Willem zien neus in de lucht en raok waor de wind vandaan kwam. "Zeewind". Willem raok de zee en liep naor binnen. "Margen kriege wi-j raegen vrouw" en nam de warme broodpap van de kachel, porkte nog es deur 't gluiiende holt, ontdei-j zich van zien baovenkieren en kraop naeven zien half in slaop gevallen Doortje.

De weldadige warmte nam langzaam de aoverhand van Willem zien geest en nam um met naor een schaal met pufkes, een taofel met gebraojen kippen, de meest lekkere dampende soepen en vette hammen met spek. De schaal met pufkes werd al langer hoe groter. De pufkes greujden maor deur en lagen as glimmende goldgekleurde ballen op de schaal. Willem pakte d'r een en vuulde de nog warme lekkerni-j en nam d'r één van de schaal en bet een flinke hap van 't pufke. "Auuw". Met een kreet werd Doortje wakker. "Wat maak i-j mien now?". Ze kek lillek naor de slaopende Willem. "Keals!" en trok giftig de veters van heur jak nog es extra strak an, draei'de zich um en probeerde de slaop te hervatten.

Um half zes, veur de normale dagwerkzaamheden, wol Doortje de mael op de kachel hebben staon um te rijzen. 't Holt achter de kachel begon aardig te slinken Veur now dan maor een paar eierkaolen d'r op. Alle veurbereidingen stonden klaor op de gööt.

“Zo”, zei Doortje, “‘t feest kan beginnen” en liep naor ‘t schuurke um de mael te halen.

‘t Slot rammelde en de deur knarste. Zo kon ‘t feest in de schuur op tied een seintje kregen um dekking te zuuken. Doortje kek verstomd naor ‘t gat baoven in de maelzak en ‘t mael op de werkbank. Naoder gekommen schaof ze de toet verder los en kreeg de schrik van heur leven. De baovenkant in de toet was zwat van de moezeköttels. “Aoch toe liebe, aoch toe Maria”. Doortje sloeg heur beide handen op ‘t hart en mos zich vashollen aan de kant van de werkbank um wat op aodem te kommen. Ze probeerde de moezeköttels d’r uut te vissen. As verdoofd mos ze toezien hoe ze steeds verder de maelzak inglei-jen. Doortje ruurde met heur hand langzaam deur de mael töt een visioen van heel völ krenten in de pufkes eur veur de geest kwam. Ze nam de maelzak met naor binnen maakte de mael an met de goeie duure melk, een hendje rozienen, ‘t pepke met gist en zette ‘t achter op de kachel um te rijzen. Nao een paar uur zwommen eerste pufkes in de slaolie. Veur de middag was de schaal vol. En Willem mos d’r afblieven. Hi-j mos zien goeie boks aan doen met ‘t goeie spothemp en ‘t goeie ves. Een stropdas um Willem zien nek te kriegen was geliek aan ‘t vangen van een wild peerd met een lasso. Dit had Doortje opgegeven.

Veur alles had Doortje ‘t huus aan de kant en Willem ‘t buuten. In de röst van de zondag zat Doortje te wachten. Willem mos veur ‘t raam gaon zitten kieken of de boerinnen d’r al aankwamen. Hi-j mocht zien piep pas aanstaeken as ze weg waren vanwaegen de damp. De verdooving van Doortje was nog niet uut gewerkt. Maor toen Willem zei: “jao, door kommen de kalkoenen aanwaggelen”, ao, ao, aoh, wat werd Doortje toen giftig. At e zien klep maor dich hield. Now kon Doortje de koffie op gieten en bad in stilte “Heer mocht dit uur aan mij voorbij gaan”.

De schaal met pufkes stond op taofel, de koffie was zo vers as ‘t kon. Net as anders kwamen de vrouwen binnen met hun gaven en kakelden aover ‘t slechte weer, aover ‘t land en de beesten. Ze prezen Doortje extra veur de pufkes, zo royaal met de dure

krenten en rozieren gevuld en namen royaal van de schaal. Willem kreeg 't al langer hoe benauwder en vroeg zich af of d'r nog wel veur um wat aoverbleef. 't Uur was veurbi-j. De boerinnen stonden op en lieten Doortje de gelegenheid hen te danken veur hun gulle metgebrachte gaven.

Terug in de kökken liep Willem met een pufke in de hand waorbi-j Doortje gilde "niet opaeten!" "Wat now dan, wat he-j toch?" vroeg Willem. Doortje huulde met heur gezicht in heur handen en belijde heur zonde. Met kwam Hent binnen zoas altied op oldjaorsdag. Willem opperde en zei: "Doortje dut toch zo raar". Doortje biechtte heur zonde en zei tegen Hent: "'t Waren geen krenten 't waren moezeköttels".

Hent wol 't hele verhaal heuren, sloeg zich op de kni-jen van 't lachen en beloofde goeie pufkes veur vanaovend met te brengen. Met de geruststelling veur Doortje dat er geen ziekte van kon kommen. Daor had 't heite vet wel veur gezörgd. Nee zei Hent i-j heb 't goed gedaon, i-j heb ze gewoon een kuukske van eigen deeg gegeven.

Liesbeth Bolk

Oplissing puzzel vorig Koorvenster:

1 dra, 2 raap, 3 datum, 4 vuist, 5 essay, 6 sauna, 7 uniek, 8 keten, 9 medio, 10 dieet, 11 tempo, 12 spoed, 13 mede, 14 fee.

De gezochte zin was: **DAT IS UIT DE MODE**

Er werden slechts 9 oplossingen ingestuurd. Deze waren wel allemaal goed.

Puzzelpagina**Woordzoeker om een hoek**

WATERSPIN is als voorbeeld al gegeven..

Alle woorden maken slechts één buiging.

De overgebleven letters vormen een gezegde.

G	T	O	O	D	S	I	L	M	O	E	R	S	P	I	N
R	Z	L	I	D	W	N	P	M	O	L	T	E	S	G	V
A	S	L	A	N	D	A	R	L	E	E	E	A	T	N	I
I	E	O	R	G	N	E	T	N	A	I	R	N	W	A	S
Z	B	R	A	S	T	S	G	E	R	S	C	H	A	P	W
E	A	Z	E	A	E	R	E	T	A	W	D	N	T	I	A
E	E	N	W	T	E	M	D	O	T	R	N	E	E	A	B
E	N	K	D	D	T	V	V	V	R	O	O	A	R	K	L
B	R	E	I	B	H	O	O	G	V	B	R	S	H	W	E
I	N	E	H	T	A	S	G	G	E	B	G	R	O	E	K
E	W	R	T	N	I	I	E	E	E	J	T	N	E	L	E
S	T	T	K	I	E	V	L	N	N	L	L	E	A	D	T
V	O	S	N	A	A	Z	E	N	K	E	M	P	H	A	S

- o BRASEM
- o BROEDVOGEL
- o GRASLAND
- o GRONDWATER
- o HOOGVEEN
- o KEMPHAAN
- o KIEVIT
- o KWELDER
- o LISDODDE

- o MOERAS
- o OTTER
- o PLANTENGROEI
- o ROBBEN
- o SLOOT
- o STEKELBAARS
- o VISOTTER
- o VISWATER
- o WATERHOENTJE

- o WATERMOLEN
- o WATERSCHAP
- o WATERSPIN
- o WEIDEVOGEL
- o ZAA NSTREEK
- o ZANDBANK
- o ZEEBIES

Er is er een jarig
 hoera, hoera,
 dat kun je wel zien
 dat is . . . . .

Oktober

7	Giena Memelink
18	Tiny Gebbink
20	Fenna Spier
24	Elly Hoogsteder

November

1	Bertus Janssen
4	Alois Mecking
6	Anton Visser
8	Nico Wissing
14	Frits Lieverdink
17	Stef Hermsen
30	Diny Jansen

December

9	Jos Messink
17	Anna de Vries
22	Jan Jansen
23	Gerard Rutjes
29	Truus Frazer

Van harte proficiat